

αυτά ἂν τοῦ τὰ διηγούντο ;
 Τι δὲ μᾶς ἐπερίμενε ἀκόμη ; Ἐναντίον τίνος θὰ ἀγωνιζόμεθα ;
 Ποίος ἦτο ὁ ἄνθρωπος ὅλων αὐτῶν τῶν συμφορῶν ; Ἦτο ἄνθρω-
 πος ἢ ὁ διάβολος μεταμορφωμένος ;
 Ὅσοδῆποτε εἶχα πλέον τυφλὴν ἐμπιστοσύνην εἰς τὸν σοφὸν
 μου καθηγητὴν Βᾶν Ἐλισίγγ. Μαζὺ του θὰ κατέβαινα καὶ στὸν
 Ἄδην !

Ἡμερολόγιον τοῦ δόκτορος Σουαρδ

Τὴν μεθ' ἐπομένην ἦλθεν πρὸς συνάντησίν μου ὁ Βᾶν Ἐλισίγγ.
 — Φίλε μου Σουαρδ, μοῦ εἶπε, ὁ ἄγων τὸν ὅποιον πρόκειται ν'
 ἀναλάβουμε εἰς τὸ μέλλον ἐναντίον ἐνὸς τρομεροῦ ὑποκειμένου εἶνε
 ἀπὸ τοῦς δυσκολωτέρους καὶ περὶ ἐπιικυδύνους. Πρέπει νὰ ξέρης
 καὶ σὺ μὲ ποῖον θάχομε νὰ κάμουμε.
 — Ἐξηγηθῆτε, καθηγητά μου, τοῦ εἶπα, σὰς ἀκούω.
 — Δὲν ἔχω νὰ σοῦ πῶ τίποτε ἐγὼ πρὸς τὸ παρὸν. Ὅτι πρέπει
 νὰ μάθης θὰ το διαβάσης σ' αὐτὸ ἐδῶ τὸ ἡμερολόγιον.
 — Εἶνε ἡμερολόγιον δικό σας ;
 — Ὅχι. Εἶνε τὸ ἡμερολόγιον τοῦ συζύγου τῆς κ. Μίνας Ἄρκερ,
 τῆς φίλης τῆς ἀτυχοῦς Λουκίας.
 — Καὶ γνωρίζει αὐτὸς ;
 — Γνωρίζει πάρα πολλά. Τὸ ἡμερολόγιον τοῦ διεφάτισε κ' ἐμένα
 σχετικῶς μὲ τὸν ἀντίπαλόν μου. Ἡ κ. Ἄρκερ, τὴν ὅποιαν ἐγνώ-
 ρισα, εἶχε τὴν καλοσύνην νὰ μοῦ τὴν δώσει νὰ τὸ διαβάσω. Ἐνα
 ταξίδι ποὺ ἔκαμε πρὸ μνηρῶν ὁ σύζυγός της τὸν ἔφερε πλησίον
 τοῦ προσώπου αὐτοῦ, τὸ ὅποιον θὰ καταδιώξωμεν καὶ τὸ ὅποιο
 εἶνε ὁ ἴδιος ὁ διάβολος. Διάβασε τὸ ἡμερολόγιον αὐτό. Τὸ ἔδακτυ-
 λογράφησα εἰς πολλὰ ἀντίτυπα ἀκριβῶς γι' αὐτὸ τὸ σκοπὸ. Διάβασέ
 το καὶ πίστεψε σ' ὅλας τὰς παραδοξότητας ποὺ ἀναφέρει ὁ κ. Ἄρ-
 κερ. Εἶνε ὅλα ἀληθινά...

Ἐπῆρα τὸ ἡμερολόγιον καὶ τὸ ἐφύλαξα στὴν τσέπη μου.
 Ὁ Βᾶν Ἐλισίγγ συνέχισε :
 — Κατὰ τὴν σύσκεψιν τὴν ὅποιαν πρόκειται νὰ κάμουμε θὰ πα-
 ρίσταται καὶ ὁ κ. Ἄρκερ μὲ τὴν σύζυγόν του, τὴν κ. Μίναν. Εἶνε
 φίλοι μας καὶ σύμμαχοί μας ! Ἐπι πλέον γνωρίζουν πολλὰ ἀπὸ τὴν
 ὑπόθεσιν αὐτήν. Πρέπει ὁμῶς ν' ἀναλάβης νὰ τοὺς φιλοξενήσης
 σπὶν σου. Εἶνε ἀδύνατον νὰ τοὺς δεχθῶ ἐγὼ ἐπὶ τὸ ξενοδοχεῖο ποῦ μένω.
 Ἐμείναμε σύμφωνοι καὶ ἀπεχωρίσθημεν.
 Μετέβην κατόπιν στὸν σταθμὸν. Δὲν ἐγνώριζα τὴν κ. Μίναν,
 ἀλλὰ μόλις τὴν ἀντίκρουσα ἐνόησα πῶς εἶνε αὐτή. Μοῦ τὴν εἶχε
 περιγράψει τόσες φορὰς ἡ δυστυχὴς Λουκία.
 Τὴν ἐπληροῖσα καὶ τῆς ἐσυστήθηκα. Τὴν ἐπληροφόρησα προσέτι
 διὰ τὴν ἐφιλοξενούσα σπὶν μου. Ἐδέχθη προθύμως, μ' εὐχαρί-
 στησε καὶ μοῦ εἶπε πῶς ὁ σύζυγός της θὰ ἦρχετο ἀργότερα. Μοῦ
 ἔκαμε πολὺ καλὴν ἐντύπωσιν καὶ τὴν ἐσυμπάθησα ἀμέσως. Ὅταν
 ἐφθάσαμε σπὶν ὁ οἰκονόμος μου εἶχε τὸ διαμέρισμα τῆς κ. Ἄρκερ
 ἔτοιμο. Διέκαθα νὰ τὴν ὀδηγήσουν ἐκεῖ ν' ἀναπαύθῃ καὶ ἐκλειστικὰ
 στὸ γραφεῖόν μου νὰ συμπληρώσω τὸ ἡμερολόγιόν μου. Λόγω τῆς
 ἐξαιρετικότητος τῶν γεγονότων κρατῶ τὸ ἡμερολόγιόν μου φωνογρα-
 φικῶς. Ὅμιλῶ καὶ ὅσα ἀφηγοῦμαι ἀποτυπώνονται ἐπὶ τῶν φωνογρα-
 φικῶν πλακῶν, ὅπως γίνεται καὶ μὲ τὰ ἄσματα. Κατ' αὐτὸν τὸν
 τρόπον, ὅταν ἐγὼ ἐκλείψω οἱ ἄλλοι θὰ δύναται χρησιμοποιοῦντες τὴς
 πλάκες ν' ἀκούσων ν' ἀφηγοῦμαι διὰ τοῦ φωνογράφου νὰ παραδῶ
 αὐτὰ γεγονότα, τὰ ὅσον τρομερὰ καὶ τόσον ἀπίστευτα.

Ἡμερολόγιον τῆς Μίνας Ἄρκερ

Ὁ κ. Σουαρδ μὲ ὑποδέχθηκε ἐγκαρδιότατα. Μοῦ ἔκαμε πολὺ κα-
 λὴν ἐντύπωσιν καὶ μιλῆσαμε ἀρχετὰ γιὰ τὴν δυστυχισμένην φίλην
 μου Λουκίαν. Ὅταν ἀναπαύθηκα ἀρχετὰ στὸ διαμέρισμα μου κατέ-
 βηκα νὰ τὸν συναντήσω. Ὁ θαλαμηπόλος μοῦ εἶπε πῶς ὁ κ. Σου-
 αρδ βρισκόταται στὸ γραφεῖόν του, ὅπου καὶ μὲ περιμένει. Ἐπληροῖσα
 στὴν πόρτα, ἀλλὰ ἔδιστασα ν' ἀνοίξω. Ἄκουσα τὸν κ. Σουαρδ νὰ
 ὀμιλῇ καὶ ἐνόησα διὰ τὴν εὐρίσκειτο, μὲ κάποιον ἐπισκεπτήν. Ἐχτύ-
 πησα τέλος ἐλαφρὰ καὶ ἀνοίξα. Πόση ὑπῆρξεν ἡ κατάπληξις μου
 ὅταν εἶδα ὅτι ἦταν μόνος !...
 Τὸ ἀνεληφθῆ ἄμεσως καὶ ἔσπευσε νὰ μοῦ ἐξηγήσῃ τί συνέβαινε.
 Μιλοῦσε καὶ ἡ ἀφήγησίς του ἀπετυποῦτο ἐπὶ τῶν πλακῶν τοῦ φωνο-
 γραφίου.
 — Ἄκουσα ν' ἀναφέρετε τὸ ὄνομα τῆς Λουκίας, τοῦ εἶπα. Θὰ
 σὰς ἤμιον ἐγγνώμων ἂν μὲ ἀφῆναιτε νὰ ἀκούσω στὸν φωνογράφο
 τὰ σχετικὰ μὲ τὸν θάνατόν της.
 Ὁ κ. Σουαρδ ἐταράχθη ὅταν ἄκουσε τὴν παράκλησί μου αὐτήν.
 Ἐνόησα πῶς προσπαθοῦσε ν' ἀποφύγῃ. Ἡ ταραχὴ του αὐτὴ μ'
 ἔκαμε ν' ἀπορησῶ. Γιατὶ δὲν ἤθελε νὰ μάθω τίποτε σχετικῶς μὲ τὸν
 θάνατον τῆς φίλης μου; Ἦξευρα ὅτι ἐκρύπτετο κάποιον φωνογρά-
 φον στὸν αἰθριδίου αὐτοῦ θάνατον. Ἦξευρα τὰ τῆς ἀναμνήσεως τοῦ κατα-
 ραμένου ἐκεῖνου κόμητος. Ἄγνωστα ὅμως πολλὰς λεπτομερείας.
 Ἀναγκάσθηκα νὰ ἐξηγήσω στὸν κ. Σουαρδ, ὅτι ἐγνώριζα τόσα
 πράγματα περὶ τῶν τελευταίων γεγονότων ὥστε ἦταν περιττὸν νὰ
 μοῦ ἀποκαύπτῃ μερικὰς λεπτομερείας. Μοῦ εἶπε πῶς κατεῖχε ἀντι-
 γραφόν τοῦ ἡμερολογίου τοῦ Ἄρκερ.
 — Ὅταν διαβάσατε τὸ ἡμερολόγιον αὐτό, τοῦ εἶπα, θὰ πεισθῆτε
 διὰ εἶμαι ἀξία νὰ μάθω τὰ πάντα, χωρὶς νὰ τρομάξω. Ὑπάρχουν
 ἀραγε τρομακτικώτερα γεγονότα ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ συνέβησαν στὸν
 σύζυγόν μου ;
 Ὁ κ. Σουαρδ ἀνεληφθῆ τὸ λάθος μου. Μοῦ ἐξήγησε συνώνυμην
 καὶ μοῦ εἶπε πῶς εἶναι πρόθυμος νὰ μοῦ ἀποκαλύψῃ τὰ πάντα.
 (Ἀκολουθεῖ)

ΞΕΝΟΙ ΠΟΙΗΤΑΙ

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΑ ΚΑΙ ΜΝΗΜΑ

(Τοῦ Β. Οὐγκῶ)

Κοντὰ σὲ μιάς ἀκρογιαλιάς ἀσημασμένο κύμα
 ἀνθοῦσε μιά τριανταφυλλιά
 καὶ ἔσπλωνε τὴν ἀγκαλιά
 σ' ἀραχνιασμένο μνημα.
 —Γιὰ πῆς μου, μνημα, νὰ χαρῆς τὰ νειάτα ποῦ σκεπάξεις,
 σ' αὐτὸ τὸ χάμα τὸ βαρὺ
 τί κάμνεις κάθε λιγερῇ,
 κάθε κορμί ποῦ ὀρπάξεις ;
 —Πῆς μου καὶ σὺ, τριανταφυλλιά, τί γίνετ' ἡ δροσιά σου,
 ποῦ σὰ διαμάντι σιγαλά
 στὰ φύλλα σου κατακυκλῆ
 καὶ λούζει τὰ κλαδιά σου ;
 —Ἐγὼ 'ς τῆς κόρης τὰ μαλλιά μοσχοβολῶ μὲ χάρι'
 δίνω τρα, οὔδι 'ς τὸ πουλί,
 καὶ μ' ἔχ' ἡ ἀνοιξὶ στολή
 κ' ἡ Ἐκκλησίαν κομάρει.
 —Κ' ἐγὼ, λουλοῦδι μάταιο, τὸν κόσμο ξεκουράζω
 πέρνω τὴ χύρα, τ' ἀρφανό,
 κ' ἐκεῖ ψηλά 'ς τὸν οὐρανὸ
 ἀγγέλους ἀναβάζω.

Μετάφρασις Γ. Παράδου

ΤΟΝ ΜΑ'Ι ΜΗΝΑ

(Τοῦ Χάινε)

Οἱ φίλοι, ποῦ ἀγάπησα, ποῦ ἀγκάλασα καὶ φίλησα
 κ' ἄληθετα τοῦ, ὦμιλησα
 μὲ γέλασαν, μ' ἀπάτησαν—ὠχού, καρδιά βαρειά !—
 'ς ὥρα ποῦ ὁ ἥλιος χαίρειτ' ἐν ἀνθήρῃ Πρωτομαγιά,
 ὠχού! τί πόνο αἰσθάνεσαι,
 πῶς σβένεσαι ; πῶς χάνεσαι,
 μονάχη, ἐσὺ, σ' ἀνθόσπαρτη τῶν κάμπων θεῖα ἀγκαλιά,
 τώρα ποῦ κ' ὅλα τὰ πουλιά
 μ' ἄσματα κάνουνε φωνή,
 κοπέλλαις καὶ τριανταφυλλιαῖς ἐν' ἡ χαράς τους ἴσαι
 Ἄχ' κόσμε τόσον ὠμορφε, τί κόσμος ψεύτης εἶσαι !

ὦ, κάλλιο, σ' τῆς Κολάσεως, νὰ μαῦρα βραστοκύματα
 'ς τὰ φλογισμένα μνηματα.
 κάλλιο νὰ εἶν' ἐκεῖ καρδιά ὅπου βαρυνκομεῖ,
 ἐκεῖ ὅπου κ' ἀσώματων ψυχῶν βογγοῦνε στεναγμοί...
 Τί ἄρμον' ἀθάνατη,
 'κεῖ ποῦ ποιοῦν κ' οἱ θάνατοι,
 καὶ πίσσα μαῦρος Σατανᾶς 'ς τίς χάρις ἐξεμεῖ...
 παρὰ σὲ φύσιν ἀνθηρά,
 ποῦ, εἰς τὸσσην ἄδίκη χαρά,
 μ' ἐμπαίζει κ' ἡλιοζῆτου Μαγιοῦ, μοῦ λέγει: χάσου, σβῆσε
 Ἄχ, κόσμε τόσον ὠμορφε, τί κόσμος ψεύτης εἶσαι !
 (1900)

Μετάφρ. Ι. Καμπούρογλου

ΓΝΩΜΙΚΑ ΔΙΑΣΗ *ΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἄν θέλωμεν νὰ ἔχωμεν πατριδα, ἂν θέλωμεν νὰ ζῶμεν ὡς
 ἄνδρες ἐλεύθεροι, ἂς διδῇ ἕκαστος ὅτι ἐχει καὶ δύναται ὑπερ τῆς
 πατρίδος. Γ. Γεννάδιος
 Καθὼ; ἡ γλυπτικὴ εἰς τὸ μάγμαρον δύναται νὰ δώσει διαφόρους
 καλλονάς, οὕτω καὶ εἰς τὴν ἀνθρωπίνην ψυχὴν ἡ δρθὴ ἀνατροφή.
 Α. Ρ. Ραγκαβῆς
 Ἡ φύσις ἐνεχάραξεν εἰς ἕκαστον ἔθνος καὶ εἰς ἕκαστον ἀνθρω-
 πον τὸν χαρακτῆρα καὶ τὸν προορισμόν του. Σερροῦτιος
 Ὁ φωτισμὸς παντὸς ἔθνους καὶ ἡ διὰ τοῦ φωτισμοῦ ἠθικοποίη-
 σις ἐπιφέρει τὴν εὐδαιμονίαν αὐτοῦ. Σουρίας
 Ἐκ τοῦ γυναικείου φύλου λαμβάνει τὸν τύπον αὐτοῦ ὁ ἄνθρωπος
 ἐξ αὐτῶν τῶν πρώτων ἡμερῶν τῆς γεννήσεως αὐτοῦ. Α. Μελάς